

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 58

Dr. Peter David Beter

30. septembra 1980

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Poznámka pre čitateľa: Nasleduje úplný slovenský preklad historického textu Dr. Petra Davida Betera. Neoverené tvrdenia, obvinenia a opisované tajné udalosti sú autorovými tvrdeniami; ich zachovanie v preklade neznamena potvrdenie ich pravdivosti.

Ahoj, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 30. septembra 1980 a toto je môj AUDIO LIST® č. 58.

Jeseň roku 1980 sa ukazuje ako sezóna repríz. Televízne programy, ktoré boli ošúchané už pri prvom uvedení, sa vďaka štrajku hercov v Hollywoode vysielajú znova. A najhoršími predstaveniami zo všetkých sú vystúpenia našich takzvaných prezidentských kandidátov.

Vlády prichádzajú a odchádzajú, priatelia, ale čím viac zákonov prijímajú, tým viac ide krajina dolu vodou. Milióny Američanov sú bez práce, ale inflácia neustupuje. Úrokové sadzby opäť rastú, takže sa rozlúčte s tým novým domom. Náš automobilový priemysel je na kolenách, mestá chátrajú, ozbrojené sily sa rozpadajú a uprostred toho všetkého sa náš dolár zmenšuje, až prestáva existovať. Dolár už nie je „dobrý ako zlato“, pretože naše zlato je preč. A pokiaľ zostane preč, americké hospodárstvo nezachráni ani všetky predvolebné sľuby sveta. Sily, ktoré ukradli naše zlato, rozvracajú americké hospodárstvo a teraz naše vlastné zlato používajú na privolanie vojny na naše hlavy.

Priatelia, je čas zdvihnúť oči od prázdnych predvolebných sľubov a hlasovať za Ameriku, kým nebude neskoro. Je čas, aby sme my, americký ľud, sami použili zbraň zlata. Je čas hlasovať za PRAVDU tým, že dosiahneme verejné vyšetrovanie ŠKANDÁLU SO ZLATOM VO FORT KNOX. Iba tak totiž môžeme dúfať v záchranu hospodárstva pred úplnou skazou a iba tak môžeme získať zbraň dost silnú na zastavenie tých, ktorí nás všetkých vlečú do šialenstva PRVEJ JADROVEJ VOJNY.

Moje tri osobitné témy na tento mesiac sú:

Téma č. 1 — Americké zlato a vojna medzi Irakom a Iránom.

Téma č. 2 — Ruský prvý úder proti rakete Titan-2.

Téma č. 3 — „Tretí krok“ v tom, čo môžete urobiť.

Téma č. 1 — Svet, v ktorom dnes žijeme, priatelia, čoraz viac pripomína horskú dráhu. Iba pred krátkym mesiacom sme počúvali o celosvetovom nadbytku ropy. Predpovede hovorili, že môže pokojne trvať rok či dva, kým sa prebytok vytratí. Také ružové prognózy však vždy akoby pripravovali pôdu pre problémy. September sa začal zle, keď dolár na svetových peňažných trhoch klesol na najnižšiu úroveň za päť rokov. Vo vzduchu viselo niečo zlovestné. Vám ani mne to nepovedali, ale medzi Iránom a Irakom sa schýľovalo k novej kríze.

Dňa 9. septembra Veľká Británia zatvorila svoje veľvyslanectvo v Teheráne s tým, že situácia začína byť príliš nebezpečná. Irak a Irán sa sporili o hranicu a spor sa vyostroval. Iracké jednotky vtrhli do severozápadného Iránu a obsadili približne 90 štvorcových míľ iránskeho územia. Potom 17. septembra, až po tejto udalosti, Irak vypovedal hraničnú zmluvu s Iránom z roku 1975. Následne medzi krajinami vypukla letecká vojna. Dňa 22. septembra Irak a Irán bombardovali svoje letiská a

hneď na druhý deň tieto dve krajiny OPEC začali ničiť svoje ropné zariadenia. Titulok Washington Post z 24. septembra 1980 hovoril za všetko: „IRÁN BOMBARDUJE BAGDAD. VYPUKLA VOJNA V PLNOM ROZSAHU.“

Súčasný boj medzi Irakom a Iránom začal Irak. Už mnoho rokov počúvame o postavení Iraku ako ruského klientskeho štátu a teraz, keď vojna prebieha, nám to ovládané hlavné médiá Spojených štátov stále pripomínajú. Vám a mne však neoznamujú, priatelia, reakciu Ruska na najnovšie iracké kroky. Rusi poslali Iraku veľmi ostré varovania, že nie sú spokojní, a zastavili dodávky zbraní. V podstate hovoria: „Dali sme vám zbrane na obranu proti Izraelu, nie na inváziu do Iránu.“

Približne za posledný rok a pol sa v Iraku odohrávali málo povšimnuté zmeny. Boli organizované súbežne so zmenami v susednom Iráne. Nový silný muž Iraku Saddám Husajn sa dostal k moci krvavým štátnym prevratom. Vtedy sa všetky oči upierali na Irán. Teraz sú však v Iraku tisíce príslušníkov iránskej armády z bývalého šáhovho režimu. Bojujú na strane Iraku a dúfajú, že vojenskými prostriedkami znovu získajú moc v Iráne.

V AUDIO LISTE č. 52 v novembri 1979 som opísal, ako a prečo agenti Rockefellerovho kartelu priviedli dnes už zosnulého iránskeho šáha k pádu. Islamskej revolúcii ajatolláha Chomejního tajne pomáhali ako manévru na odstránenie šáha. Ajatolláha priviedli k moci sily, ktorým nerozumel. Ako som však informoval v AUDIO LISTE č. 52, tieto sily plánujú všetko zvrátiť. Vtedy som vám povedal, citujem: „Plánujú urobiť mučeníkov z celej Chomejního vlády pri rozpútaní termonukleárnej vojny.“ Samotný skutočný ajatolláh Chomejní bol vo februári 1980 zavraždený, ako som v tom mesiaci oznámil v AUDIO LISTE č. 54. Nahradili ho však „dvojníkom“, aby zachovali obraz ajatolláha ako nepriateľa, niekoho, koho majú Američania nenávidieť.

Teraz sa prostredníctvom Iraku vyvíja tlak na Irán. Konečným cieľom je rozložiť súčasnú iránsku vládu v chaos. Cestou však môžete očakávať množstvo zvrátov.

Tak ako Irán, aj Irak sa iba využíva ako súčasť väčšieho plánu. Pokojne môže ísť o zrady v rámci ďalších zrád. Stať sa môže takmer čokoľvek, ale sledujte snahy vtiahnuť Rusko do Perzského zálivu, tak ako ho vtiahli do Afganistanu.

Hlavnými silami, ktoré vyvolali iracký útok na Irán, nie sú sily samotnej vlády Spojených štátov. Situáciu v Iraku teraz ovládajú staré Rockefellerove ropné záujmy. Vedie a pevne koordinuje ich John J. McCloy so svojimi spolupracovníkmi.

Od jari 1979 informujem, že Rockefellerov kartel ako celok je teraz bez hlavy a začína sa rozpadáť. O ropných spoločnostiach v karteli to však zatiaľ neplatí. Stále zamýšľajú dokončiť svoj dlhodobý plán na znovuzískanie nespochybniteľnej nadvlády nad Iránom. Na jeho uskutočnení úzko spolupracujú so svojimi súkromnými izraelskými partnermi tu aj v zahraničí. Zničenie šáhovho režimu bolo iba prvou polovicou plánu. Druhou je odstránenie prechodnej vlády, ktorá je teraz v Iráne, takzvaného Chomejního režimu. Chcú destabilizovať situáciu v Iráne a využiť následný chaos. Keď sa dym rozptýli, „veľká ropa“ plánuje znovu vlastniť celý Irán so všetkým, čo k nemu patrí. Tajná bolševická vláda tu zároveň plánuje využiť tie isté udalosti na priblíženie jadrovej vojny.

Od roku 1914 sa jedna vojna za druhou vedie o ropu. Vlády boli zničené, iné vytvorené a ďalšie podvrátené. A vždy, keď sa vedie vojna o ropu, spúšťačom je zlato. Zlato je takou dôležitou vojnovou zbraňou, že začiatkom roka 1968 Zbor náčelníkov štábov vážne znepokojilo vyčerpávanie amerických zásob zlata. Navštívili vtedajšieho prezidenta Lyndona Johnsona v Bielom dome. Pri nahnevanej konfrontácii požadovali, aby Johnson neznižoval zostávajúce zásoby zlata, pretože boli potrebné na vojnové účely.

Rockefellerove záujmy, teraz pod kontrolou Johna J. McCloya a jeho spolupracovníkov, začiatkom tohto roka zriadili vyplatenie ôsmich miliárd dolárov (8 000 000 000), teda ôsmich tisíc miliónov dolárov, v zlate irackému vodcovi Saddámovi Husajnovi. Na tento prevod zlata použili veľmi osobitný súkromný podzemný sklad v Zürichu. Toto zlato bolo priamym úplatkom. Malo presvedčiť Irak, aby napadol Irán. Osem miliárd dolárov, priatelia, je veľa peňazí. Pre Rockefellerov ropný kartel to však bola nízka cena, a to z dvoch dôvodov.

Po prvé, zlato použité na podplatenie Iraku, aby začal vojnu, bolo súčasťou zlata ukradnutého vám a mne! Väčšinu zlata odobratého z amerických zásob odviezli do Európy prúdovými lietadlami nadnárodných spoločností. Tých osem miliárd v zlate preto ropné spoločnosti nestálo nič okrem trochy leteckého paliva. Vás a mňa však stálo časť nášho menového zlata a bolo použité na začatie vojny, za ktorú zaplatíme ešte viac.

Osem miliárd dolárov v zlate bolo pre ropné spoločnosti nízkou cenou aj z ďalšieho dôvodu. Ak ich plány uspejú, Rockefellerova ropná skupina znovu získa úplnú kontrolu nad iránskou ropou a ďalšími prírodnými zdrojmi. Svojim novým iránskym lokajom nebude musieť platiť nespočetné miliardy v poplatkoch za ropu.

Ako som vysvetlil v AUDIO LISTE č. 52, prišiel čas, keď ropné spoločnosti už nedokázali ovládať svoju bývalú bábkú, šáha, a tak musel odísť. Nedokázali dlho ovládať ani skutočného ajatolláha Chomejniho, a tak ho zabili. Ak však ich vojna proti Iránu prostredníctvom Iraku dosiahne konečný cieľ, Rockefellerove ropné spoločnosti budú opäť tvoriť samotný iránsky štát.

Ropné záujmy pod Johnom J. McCloyom spolupracujú s neviditeľnou bolševickou vládou tu v Spojených štátoch. Zatiaľ chcú v Iráne to isté, nestabilitu a zmätok, a tak ruka v ruke vytvárajú výbuch v Perzskom zálive. Ropné spoločnosti však môžu napokon zistiť, že aj ich využila tajná bolševická vláda Spojených štátov. Ak totiž bolševici dosiahnu svoje, totálna vojna príde skôr, než ropný kartel upevní svoje zisky v Iráne.

Minulý mesiac som odhalil, že tunajší bolševici pri spúšťaní nových vojnových plánov postupujú približne v trojmesačnom cykle. Nadchádzajúci október 1980 je ďalším kritickým mesiacom tohto rozvrhu. A skutočne, presne načas, sa vojna medzi Irakom a Iránom rozhorieva. Americkú námornú flotilu v Indickom oceáne teraz posilňujú jednotky z našej Stredomorskej flotily. Spojené štáty sa zároveň snažia presvedčiť Austráliu, Francúzsko, ktoré je veľmi zdržanlivé, a Veľkú Britániu, aby sa pridali aj so svojimi námornými silami. Naša bolševická administratíva súčasne posielala do Saudskej Arábie štyri lietadlá AWACS na vzdušné riadenie boja. Na ceste sú aj nákladné lietadlá a niekoľko stoviek podporného personálu. Verejnou zámienkou je udržať kritický Hormuzský prieliv otvorený, aby ropné tankery mohli pokračovať v plavbe. Priatelia, namiesto toho to však pokojne môže viesť k prerušeniu dodávok ropy. To prinesie nielen vyššie ceny ropy, ale aj „národný núdzový stav“ tu v Spojených štátoch, keď krok za krokom prejdeme na vojnový režim.

Téma č. 2 — Presne pred tromi rokmi, 30. septembra 1977, som nahral AUDIO LIST č. 26. Na tej nahrávke som oznámil, že vo vesmíre sa práve odohrala najrozhodujúcejšia bitka 20. storočia. Bola to „BITKA ŽATEVNÉHO MESIACA“ z 27. septembra 1977. Bola prvou skutočnou vesmírnou bitkou v dejinách a pri ohromujúcom zvrate Sovietsky zväz porazil Spojené štáty. Od toho dňa Rusko začalo vytláčať Spojené štáty z vojenského využívania vesmíru. Skutočná vojenská rovnováha medzi Východom a Západom sa obrátila naruby. Odvtedy Spojené štáty na svetovej scéne konajú z pozície slabosti. Naša tajná bolševická vláda však nie je ochotná vzdať sa tajných plánov svetovej nadvlády. Zo slabosti preto Amerika prešla k stratégii jadrového prvého úderu proti Rusku. V poslednom čase sa tento dramatický posun amerického vojenského postoja začal objavovať v správach. Minulý mesiac

napríklad zverejnili „prezidentské smernice“ 58 a 59. Jedna, č. 59, oficiálne zaväzuje Spojené štáty k jadrovému postoju prvého úderu, známemu ako zameriavanie našich rakiet „proti vojenským silám“. Druhá, č. 58, má urýchliť prípravu našich vodcov na ukrytie v bezpečných vojnových bunkroch tesne pred rozpútaním PRVEJ JADROVEJ VOJNY. A čo vy, ja a naše deti? Máme iba trpezlivo čakať, kým okolo nás nezačnú vyť letecké poplachové sirény.

Náš prechod k jadrovému postoju prvého úderu sa v skutočnosti začal tajne pred vyše dvoma rokmi. Prvýkrát som o zmene informoval v AUDIO LISTE č. 36 z júla 1978. Nasledujúci mesiac som v AUDIO LISTE č. 37 uviedol podrobnosti tajných plánov prvého úderu, ktoré sa vtedy pripravovali. V AUDIO LISTE č. 37 som informoval, že tajné americké plány prvého úderu vyvolávajú rovnakú odpoveď Kremľa. Rusi sa dozvedeli o plánoch našej tajnej vlády a zamýšľali obrátiť situáciu. Tým, že dovoľia Spojeným štátom začať proces, chceli získať zámienku na vlastný prvý úder proti nám. Teraz však môžem oznámiť, že ruská stratégia prvého úderu sa zmenila veľmi významným spôsobom. Priatelia, už sa uskutočňuje!

Strategické plány PRVEJ JADROVEJ VOJNY sa na oboch stranách neustále menia. Zhodou okolností možno zmeny na oboch stranách za posledné dva roky ilustrovať jedinou zbraňou. Tou zbraňou je obrovská americká raketa Titan-2. Titan-2 je stará raketa. Jej rozmiestňovanie sa začalo približne pred 18 rokmi, v roku 1962. Má raketový motor na kvapalné palivo, na rozdiel od našich novších Minutemanov, ktoré používajú tuhé palivo. Je nočnou morou údržby a nemáme ich veľa, priatelia. Pôvodne bolo rozmiestnených iba 54.

Titan-2 však má jednu výhodu, ktorá sa stala veľmi dôležitou pre našu tajnú bolševickú vládu. Tou výhodou je samotná veľkosť. Jeho nosnosť, vo vojenskej terminológii hmotnosť vynášaného nákladu, mnohonásobne prevyšuje Minuteman. To dáva Titanu-2 osobitnú hodnotu pri úpravách na nové úlohy, ktoré sa pôvodne neplánovali.

Asi pred dvoma rokmi sa na raketách Titan-2 uskutočnil jeden z týchto veľkých programov úprav. Ako som informoval v AUDIO LISTE č. 37, boli upravené na bombardovanie z čiastočnej obežnej dráhy. Americké rakety zvyčajne miera cez severný pól na Rusko. Pri Titanoch-2 to však už neplatí. Keď sa vojna začne, Titany odštartujú mnohými rôznymi smermi a nebudú sledovať bežnú balistickú dráhu štandardnej medzikontinentálnej rakety. Namiesto toho zrýchlia až na orbitálnu rýchlosť. Potom obletia zemeguľu smerom k Rusku. Priblížia sa zo všetkých smerov, nielen zo severu, a priletia dvojnásobnou rýchlosťou ostatných rakiet. Pri priblížení k cieľom hlavice pomocou spätného zážihu opustia obežnú dráhu. Odtiaľ zosypú skazu na svoje ruské ciele, aspoň podľa plánu.

Americkí vojenský plánovači veria, že sa im podarí odpáliť aspoň niekoľko Titanov-2 napriek ruským kozmosféram hliadkujúcim nad nimi. Veria tiež, že krátky čas letu Titanov ich ochráni pred ruskými ničivými družicami s ľudskou posádkou, záchytnými družicami Cosmos.

Tajní plánovači tu napokon veria, že Rusi nebudú schopní obrany v záverečnej fáze letu. Hlavice Titanov jednoducho priletia z priveľa smerov na účinnú protiraketovú obranu. Vo februári 1980 som však oznámil, že Rusko plánuje účinnú poslednú obrannú líniu na zostrelenie všetkých prilietajúcich medzikontinentálnych rakiet. Rusi na nej začali pracovať v júni 1978, dva mesiace pred nahrávaním AUDIO LISTU č. 37. Je to „lietajúci protiraketový systém“. Tvoria ho zbrane s lúčom nabitých častíc nesené ruským nadzvukovým dopravným lietadlom TU-144. Lietadlá TU-144 v júni 1978 náhle stiahli z prevádzky bez vysvetlenia. Teraz vám môžem oznámiť, že lietajúci protiraketový systém TU-144 je v Rusku plne operačný.

Americká flotila Titanov-2 sa medzitým začína zmenšovať. Dňa 24. augusta 1978 údajná nehoda vyradila čerstvo upravený Titan-2 v Rocku v Kansase. Do titulkov sa dostal rozsiahly únik, ktorý vyslal

do neba mohutný stĺp jedovatých červenohnedých výparov. Obrovská raketa bola zničená. Jedna vyradená, zostáva 53.

Teraz, priatelia, sa Titany-2 upravujú znova. Tentoraz sa úprava týka iba hlavice. Stále sú naprogramované na bombardovanie z čiastočnej obežnej dráhy, čo vyžaduje menšiu hlavicu než zvyčajne. Teraz však na Titany-2 montujú kompaktné hlavice novej generácie. Každá má ničivú silu 24 megaton, teda vyše tisíc násobnú silu atómovej bomby z Hirošimy! Najsmrteľnejšou vlastnosťou nových hlavíc Titanov-2 je však ich kobaltový plášť. Hlavica Titanu-2 je zbraňou súdneho dňa určenou na vytvorenie obrovského množstva smrteľného žiarenia na rozsiahlych územiach na celú generáciu.

Tunajší bolševici dobre poznajú rozsiahlu ruskú civilnú obranu. Vedia, že na rozdiel od Spojených štátov sa ruskí vládcovia pokúsili zabezpečiť, aby jadrový útok prežilo čo najviac Rusov. Tunajší bolševici však plánujú tieto prípravy znehodnotiť. Aj keby Rusi zostali pod zemou rok, dva alebo päť rokov, napokon budú musieť zo svojich úkrytov vyjsť. Ak tak urobia po americkom útoku kobaltovými bombami, aj tak zomrú. Rusi preto tak či onak zamýšľajú dvojnásobne zabezpečiť, aby Rusko úspešne nebombardoval ani jediný Titan-2.

Už takmer tri roky hlásim, že ruské levitujúce zbraňové plošiny, kozmosféry, môžu zničiť naše rakety v ich silách; a tento mesiac, 19. septembra, sa presne to stalo! Cieľom bol Titan-2 v sile pri Damascuse v Arkansase. Rusi vysielali odkaz našej bolševickej tajnej vláde. Teraz stupňujú svoju opotrebovaciu vojnu proti americkej schopnosti viesť vojnu. Začínajú svoju vlastnú novú verziu prvého úderu — jeden cieľ za druhým. Ruská rozviedka sa pred niekoľkými mesiacmi dozvedela o pláne vybaviť Titany-2 kobaltovými hlaviciami súdneho dňa. Padlo rozhodnutie zničiť jednu z týchto upravených rakiet v jej sile pri prvej vhodnej príležitosti.

Titany sú povestné únikmi počas údržby. Rozhodlo sa, že prvý veľký únik z upraveného Titanu-2 sa použije ako zásterka ruského úderu. Vo štvrtok 18. septembra dostali Rusi príležitosť, na ktorú čakali. Okolo 18.45 sa pracovalo na upravenom Titane-2 s kobaltovou hlavicom súdneho dňa v jeho sile pri Damascuse v Arkansase. Náhle sa vraj stala nehoda, ktorá nemá obdobu za 18 rokov od zaradenia Titanov-2 do služby. Údajne spadol kľúč a prerazil dieru v boku rakety. V každom prípade mali Rusi únik, ktorý chceli ako zásterku toho, čo sa chystali urobiť.

Viac než osem hodín príslušníci letectva sústavne, ale bez veľkej naliehavosti pracovali na odstránení úniku. Dvere sila pritom zostávali zatvorené, aby nepútali pozornosť. Hlavnou obavou vtedy nebol výbuch, ale jedovatosť výparov. Ako minister letectva Hans Mark 24. septembra vypovedal pred Kongresom, citujem: „Technickí odborníci vôbec neočakávali výbuch.“ Kým jedna skupina za druhou vstupovala do sila Titanu-2 v ochranných oblekoch a vychádzala z neho, vysoko nad nimi v stratosfére sa vznášala ruská kozmosféra. Čakali, kým väčšinu okolitých obyvateľov varujú a evakuujú. Potom o 3.01 ráno dostala posádka kozmosféry rozkaz začať paľbu. Jej zbraň s lúčom nabitých častíc bola celé hodiny zamierená a pripravená, s cieľom zafixovaným na stred obrovských dverí sila. Dvere z betónu a ocele, vážiace 740 ton, boli navrhnuté tak, aby vydržali blízky zásah 10-megatonovej vodíkovej bomby; lúču nabitých častíc sa však nemohli vyrovnáť. V zlomku sekundy lúč prerazil cez dvere dieru. Keď sa dvere prehýbali a krútili, lúč vytvoril v sile obrovskú rázovú vlnu. Krehký vonkajší plášť rakety sa okamžite rozdrvil ako škrupina vajca. Nádrže paliva a okysličovadla praskli na tisíce miest a pohonné látky sa zmiešali. Pokiaľ sú palivo a okysličovadlo Titanu-2 oddelené, predstavujú veľmi malé nebezpečenstvo výbuchu; patria však k takzvaným hypergolickým pohonným látkam — teda v okamihu vzájomného kontaktu sa vznietia — a presne to sa stalo v raketovom sile. Keď sa raketa zrútila dovnútra, okamžite sa zmiešali obrovské množstvá. Výsledkom bol mohutný výbuch. Rozmetal už zničené dvere sila po krajine a mocný Titan-2 vystrelil svoju hlavicu súdneho dňa nie do Ruska, ale na arkansaskú pastvinu vzdialenú niekoľko sto stôp.

Takže, priatelia, pri raketovom sile Titanu-2 boli v skutočnosti dva výbuchy. Prvým bol výbuch časti atómov samotných dverí sila po zásahu časticovým lúčom a ten následne vyvolal druhý výbuch — výbuch samotnej rakety v sila. Niekoľko očitých svedkov opísalo tento dvojité výbuch rôznymi spôsobmi; najjasnejšie ho však opísali dvaja zranení príslušníci letectva — seržanti Michael Hansen a Archie James. Ich vyjadrenia na tlačovej konferencii 21. septembra priniesli nasledujúci deň New York Times. Times napísali, citujem:

„Obaja muži povedali, že pri prvom z dvoch výbuchov boli približne 100 stôp od raketového sila. Zhodli sa, že najprv nastal jeden menší výbuch, ktorý ich zrazil na zem, a potom oveľa väčší výbuch s obľudnou silou.“

Po výbuchu letectvo všetkých zmiatlo svojou nervozitou okolo hlavice. Každý predsa vie, že medzikontinentálna balistická raketa nesie jadrovú hlavicu, tak prečo to nepriznať? Teraz, priatelia, už viete prečo. Zúfalo sa obávali, že niekomu „ujde jazyk“ o novej kobaltovej hlavici súdneho dňa Titanu-2, a preto vydali prísne rozkazy nehovoriť o nej vôbec nič. Pre našu flotilu rakiet Titan-2 je teraz stav: dve vyradené, zostáva 52. Rusi dúfajú, že sa im podľa možnosti podarí dosiahnuť odstavenie raketových síl Titan verejným pobúrením; ak nie, zamýšľajú inými spôsobmi zabezpečiť, aby ani jedna nikdy nebola vypustená na Rusko. Titan-2 so svojou novou 24-megatonovou kobaltovou hlaviciou je zbraňou prvého úderu našej tajnej vlády.

Aj Rusi však vo svojej stratégii prvého úderu proti Spojeným štátom používajú kobaltové bomby. Ruské kobaltové bomby majú úplne inú konštrukciu — nie sú určené na použitie v atmosfére, ale pod zemou a pod vodou na vyvolávanie zemetrasení.

Pred dvoma mesiacmi, 28. júla, nastalo na Stredozápade zemetrasenie, ktoré otriaslo 12 štátmi. Geológovia v tej oblasti boli zmätení a hovorili, že to vyzerá ako nemožné zemetrasenie. V oblasti jeho epicentra neďaleko Fort Knox v Kentucky nie sú známe žiadne zlomy, ale v AUDIO LISTE č. 56 som oznámil, ako Rusko vyvolalo toto zdanlivo nemožné zemetrasenie pomocou dvoch podzemných kobaltových bômb.

Minulý mesiac táto bolševická administratíva oznámila, že vedenie Ruska je teraz cieľom č. 1 v jej postoji založenom na prvom údere, a Rusko odpovedá rovnakým spôsobom, priatelia. Skutočné ústredie americkej tajnej vlády nie je tu vo Washingtone, D. C., ale v New Yorku, a teraz prebiehajú horúčkovité prípravy na vyvolanie nemožného zemetrasenia v New Yorku ako súčasť novej ruskej kampane prvých úderov proti Spojeným štátom!

Téma č. 3 — Keď som minulý mesiac nahrával AUDIO LIST č. 57, spomenul som, že som ešte nedostal žiadne správy o odpovediach senátora Proxmirea na vaše listy; odvtedy mi však mnohí z vás dali vedieť, že vám odpovedal, a mnohí ste mi poslali kópie listov, ktoré vám zaslal.

Priatelia, v mojich dvoch predchádzajúcich nahrávkach som vás upozornil, aby ste si dávali pozor na pokusy jednoducho vás odbiť. Ak ste nikdy predtým nikomu v Kongrese nepísali, možno ste mali pocit, že ste od senátora Proxmirea dostali veľmi ústretovú odpoveď. Ak áno, navrhujem v tomto bode zastaviť nahrávku a znovu ju spustiť s listom od senátora Proxmirea v ruke. Sledujte, prosím, text slovo za slovom. Teraz vám prečítam, čo ste pravdepodobne dostali. Ak sa váš list líši od toho, čo sa chystám čítať, určite mi, prosím, pošlite kópiu.

Po prvé: dátum hore bude pravdepodobne 27. august, 4. september alebo 9. september. Možné sú aj iné dátumy, ale v tieto dni rozoslali veľké dávky.

„Vážený pán / Vážená pani (meno):

Veľmi pekne ďakujem za váš nedávny list týkajúci sa tvrdení, ktoré vzniesol Dr. Peter Beter o rozsiahlych krádežiach zlata z rezerv Ministerstva financií Spojených štátov vo Fort Knox, najmä o nezaevidovanej zásielke z roku 1965. Hoci tento drahý kov už nie je potrebný na krytie našej meny, určite chápem váš záujem o túto otázku.

Podobné obavy sa objavili v roku 1974, keď vtedajší minister financií Simon pozval všetkých členov Kongresu na osobnú prehliadku rezerv vo Fort Knox. Niekoľko členov sa vtedy na prehliadke zúčastnilo. Okrem toho na žiadosť Kongresu Všeobecný účtovný úrad a Ministerstvo financií vykonali aj audit zlatých rezerv. Všeobecný účtovný úrad je, ako možno viete, vyšetrovacím orgánom Kongresu a zúčastňuje sa na každoročných auditoch zlatých rezerv Ministerstva financií.

Pokiaľ ide o situáciu z roku 1965 týkajúcu sa chýbajúcej zásielky zlata, žiadam generálneho inšpektora Ministerstva financií o úplnú správu. Keď budem mať tieto informácie, budem môcť lepšie posúdiť, či sú opodstatnené ďalšie kroky.

Vážim si váš záujem o túto dôležitú vec.

S úctou, William Proxmire, predseda.“

Podpis, ktorý na pohľad úplne vyzerá ako osobný podpis, znie „Bill Proxmire“. Vyzerá to celkom dobre, však? Tón je priateľský, vyzerá to ako osobný list a presne tomu máte veriť; samozrejme, ak sa váš list zhodoval s tým, ktorý som práve prečítal, teraz už viete, že osobným listom nebol. Je len jedným z mnohých rovnakých listov, ktoré počítačom riadený písací stroj chrlí ako pukance. Aj podpis, ktorý vyzerá tak skutočne, vytvára špeciálny stroj na rozmnožovanie podpisov. Ak máte suseda, ktorý tiež dostal list, položte jeden na druhý a podržte ich proti svetlu. Zistíte, že počítačom napísaný text je rovnaký; zistíte tiež, že podpisy sú na rozdiel od skutočných podpisov totožné. V oboch listoch môžu byť na mierne odlišných miestach, ale posúvaním dokážete oba podpisy presne prekryť.

Priatelia, senátori a členovia Snemovne reprezentantov dnes používajú počítačové listy z viacerých dôvodov. Samozrejme, šetrí to prácu. Ďalej to dáva voličom príjemný pocit, že dostali osobnú odpoveď, ale predovšetkým to pomáha senátorom a členom Snemovne vyhnúť sa angažovaniu v mnohých otázkach. Keď dostanete osobný list od zaneprázdneného senátora alebo člena Snemovne, možno si poviete: „Som jediný, kto o tom písal?“ Väčšina ľudí, ak si to myslí, jednoducho rezignuje; počítačový list je teda navrhnutý tak, aby vo vás vyvolal pocit osamotení. Všimnite si, že list senátora Proxmirea, ktorý som vám práve prečítal, znie, akoby odpovedal len vám. Nespomína, že mu o tom istom písali mnohí ďalší, ale mali by ste vedieť, že v Kongrese sa každý list považuje za vyjadrenie názoru najmenej 500 ľudí.

Teraz vás vyzývam, aby ste sa bližšie pozreli na samotný obsah počítačového listu senátora Proxmirea. Je plný varovných signálov.

Prvým je v prvom odseku jeho vyhlásenie, že zlato už nie je potrebné na krytie dolára. To je varovný signál č. 1. Odporuje zdravému rozumu, histórii aj každodenným správam o cenách zlata a dolári. Senátor Proxmire opakuje starú rockefellerovskú frázu, ktorou nás pred rokmi upokojovali a klamali, kým postupne presúvali zlato z Fort Knox do vlastných vreciek.

Druhý odsek je formulovaný tak, aby vzbudzoval dojem, že všetko toto už preskúmali a zistili, že je to nepravdivé. Čítajte ho však pozorne, priatelia. Objavíte ďalšie varovné signály.

Napríklad spomína takzvanú „prehliadku“ depozitára zlatých tehál vo Fort Knox v roku 1974, lenže prehliadka nie je „inventúra“ a ani jeden z návštevníkov Fort Knox v septembri 1974 nebol odborníkom na zlato. Navyše návštevníkom o samotnom skutočnom zlatom trezore ani nepovedali,

nieto ešte aby im ho ukázali! Ide o obrovský trezor s najvyšším stupňom zabezpečenia, ktorý zaberá strednú časť budovy depozitára a siaha hlboko pod zem. Návštevníkov namiesto toho pustili len do jednej malej priehradky pripomínajúcej väzenskú celu, aby si pozreli niekoľko údajne zlatých tehál s červenkastým nádychom. V AUDIO LISTE č. 2 z júla 1975 som o tom všetkom podal podrobnosti. Prehliadka Fort Knox z roku 1974, ktorú cituje senátor Proxmire, bola len nazretím cez kukátko a úplným podvodom.

Potom sa odvoláva na takzvaný „audit“ našich zlatých rezerv vykonaný Všeobecným účtovným úradom a Ministerstvom financií. Ďalší varovný signál, priatelia, pretože audit nie je fyzická inventúra ani spočítanie samotného zlata. Audit je len preskúmanie účtovných kníh; ja pritom od samého začiatku tvrdím, že tieto knihy sú podvodné, a preto bezcenné. A aby toho nebolo málo, auditorský výbor tvorilo 13 pracovníkov Ministerstva financií a iba dvaja (2) pracovníci GAO, ktorí sa pridali, aby to dobre vyzeralo. Celú túto epizódu som podrobne opísal vo svojej AUDIO KNIHE na hovorenom páse s názvom „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX... A ČO ZNAMENÁ PRE VÁS“ z marca 1975.

Tretí odsek Proxmireovho počítačového listu je dnešnou tradíciou v Kongrese. Hovorí sa jej „prehadzovanie zodpovednosti“. Lenže on ju ani neprehadzuje na objektívnu inštitúciu! Mohol sa napríklad obrátiť na Všeobecný účtovný úrad; GAO je prinajmenšom orgánom samotného Kongresu, ako uvádza aj Proxmire. Ale NIE: písali ste Proxmireovi o tom, že Ministerstvo financií nevysvetlilo zásielku zlata, ktorá má dnes hodnotu vyše 8 miliárd dolárov. A koho žiada, aby to preskúmal? No predsa samotné Ministerstvo financií!

Jediné, čo sa v liste podobá konkrétnemu kroku, je vlastne Proxmireova žiadosť o správu generálneho inšpektora Ministerstva financií. Preto sa zdá vhodné venovať niekoľko minút jeho predchádzajúcej skúsenosti s týmto generálnym inšpektorom. Išlo o škandál, ktorý prepukol v decembri 1978 okolo chýbajúceho zlata v newyorskom skúšobnom úrade. Ako si možno spomínate, vtedajšie správy uvádzali, že nemožno doložiť približne 5 200 uncí zlata. Prípado vyšiel najavo len vďaka odhodlanému úsiliu oddanej skupiny zamestnancov newyorského skúšobného úradu. Títo zamestnanci, známi ako „oznamovatelia“, sa roky pokúšali dosiahnuť nápravu korupčných praktík tamojšieho vrcholového vedenia. Obrátili sa na rôznych úradníkov Ministerstva financií, Ministerstvo spravodlivosti, Kongres vrátane senátora Proxmirea aj na tlač. Niektorým sa za ich úsilie tvrdo pomstili prostredníctvom zamestnania, preradenia na nižšie miesta a podobne; napriek všetkým prekážkam však dokázali odhaliť otázku chýbajúceho zlata. Vtedy sa Proxmire rovnako ako teraz obrátil na samotné Ministerstvo financií so žiadosťou o správu o možnom pochybení jednej jeho prevádzky — newyorského skúšobného úradu. A 19. decembra 1978 námestník ministra financií Robert Carswell napísal senátorovi Proxmireovi, citujem:

„Musím vás teraz informovať, že v účtovných a riadiacich postupoch newyorského skúšobného úradu sa vyskytli závažné nezrovnalosti, ktoré zrejme siahajú niekoľko rokov do minulosti.“

Carswell dodal, citujem:

„Úplná pravda možno nikdy nebude známa pre nedostatočné záznamy vedené v priebehu rokov.“

Inými slovami, priatelia, záznamy newyorského skúšobného úradu boli nespoľahlivé, rovnako ako záznamy vo Fort Knox.

Carswell vo svojom liste Proxmireovi spomenul aj to, že prípad skúšobného úradu dostal nový generálny inšpektor Ministerstva financií. Úrad generálneho inšpektora bol nový, vytvorený len pred tromi mesiacmi; podľa Carswellovho listu Proxmireovi bolo vyšetrovanie newyorského skúšobného úradu prvým vyšetrovaním prideleným generálnemu inšpektorovi Ministerstva financií. Svoju kariéru

na tomto poste teda začal prípadom chýbajúceho zlata.

Teraz ho podľa počítačového listu, ktorý vám Proxmire poslal, požiadal o preskúmanie ďalšieho prípadu chýbajúceho zlata — nezvestnej zásielky z Fort Knox z roku 1965. Generálny inšpektor Ministerstva financií prevzal skupinu agentov pridelených z Tajnej služby, ktorá je ďalšou zložkou Ministerstva financií! Potom riadil takzvané vyšetrovanie chýbajúceho zlata v newyorskom skúšobnom úrade, ktoré podľa jeho vlastných slov, citujem, „pozostávalo z rozhovorov“ a preskúmania bezpečnosti a postupov. Žiadne výpovede pod prísahou, iba rozhovory; a napodiv sa nikto nepriznal k nijakej trestnej činnosti ani krádeži. A tak 11. mája 1979 generálny inšpektor Ministerstva financií uzavrel spisy svojho „vyšetrovania“ newyorského skúšobného úradu.

V ten deň napísal memorandum námestníkovi ministra financií Carswellovi, v ktorom zhrnul výsledky tohto veľkého vyšetrovania. S jednou výnimkou — mužom, ktorého už poslali do väzenia — uviedol, citujem: „Neboli získané žiadne dôkazy, že by sa nejakí pracovníci podieľali na krádeži zlata a striebra z newyorského skúšobného úradu.“ O tej jednej výnimke sa bližšie nehovorí, ale možno vám bude pripadať poučná. Bol to zamestnanec, ktorého prichytili, ako sa pokúša vyniesť zlatú tehlu cez dvere v zrolovaných novinách. Chytili ho, priatelia, preto, že zlatá tehla vykĺzla z novín a spadla na podlahu.

Takzvanému vyšetrovaniu generálneho inšpektora Ministerstva financií sa podarilo aj rozhodnúť, že chýba menej zlata, než sa pôvodne hlásilo. V správach sme počuli o 5 200 unciach; kým však generálny inšpektor skončil, okresal toto množstvo na iba 4 100 uncí. Upravenú správu Ministerstva financií o sebe samom tiež postúpil Ministerstvu spravodlivosti na posúdenie. Nie je prekvapujúce, že Ministerstvo spravodlivosti odpísalo — opäť citujem memorandum generálneho inšpektora:

„V súčasnej dokumentácii nie je žiadny dôkaz, že by niektorý zamestnanec newyorského skúšobného úradu osobne profitoval z praktík opísaných v správe.“

A Ministerstvo spravodlivosti údajne odmietlo trestné stíhanie pre, citujem, „neprítomnosť akéhokoľvek motívu osobného zisku súvisiaceho s postupmi vyrovnania“.

Od senátora Williama Proxmirea už potom nebolo o zvláštnom dianí v newyorskom skúšobnom úrade počuť ani slovo. Očividne bol veľmi spokojný s účelovým vyšetrovaním Ministerstva financií, ktoré skúmalo samo seba — natolko, že teraz v prípade chýbajúcej zásielky zlata z Fort Knox z roku 1965 prehadzuje zodpovednosť na presne ten istý úrad Ministerstva financií.

Priatelia, nikdy som vám nepovedal, že to, o čo sa usilujeme, bude ľahké. Verím, že sa to dá dosiahnuť, ak vytrváme za každých okolností; teraz ste však trochu okúsili, proti čomu stojíme. V prípade chýbajúceho zlata v newyorskom skúšobnom úrade sa senátor Proxmire správal, akoby jednoducho nechcel vedieť, a preto sa spoliehal na Ministerstvo financií, ktoré sa prostredníctvom generálneho inšpektora vyšetrovalo samo. Teraz bola jeho počiatočná odpoveď v prípade chýbajúcej zásielky z Fort Knox, zachytená v jeho počítačových listoch vám, rovnaká.

Priatelia, po tom, čo som doteraz povedal, si možno myslíte, že teraz poviem: „Zabudnite na senátora Proxmirea. Musíme skúsiť niečo iné.“ To však vôbec nehovorím. Príbeh má pokračovanie a existuje záblesk nádeje, že senátora Proxmirea možno presvedčiť na zmysluplný krok; verím však, že ak máme uspieť, musíte realisticky rozumieť situácii. Preto považujem za vhodné povedať niekoľko slov o verejne známej minulosti senátora Proxmirea.

E. William Proxmire začal v politike dávno po tom, čo sa priženil do rodiny Rockefellerovcov. Ako demokrat kandidoval na guvernéra Wisconsinu v rokoch 1952, 1954 a 1956 a zakaždým prehral. Jeho veľká príležitosť však prišla v mimoriadnych senátnych voľbách 27. augusta 1957. Bol to Proxmire, priatelia, kto obsadil uvoľnené miesto zosnulého senátora Josepha McCarthyho. Proxmirea znovu

zvolili v roku 1958 a odvtedy je v Senáte.

Počas celej senátnej kariéry bol Proxmire hlboko zapojený do najvplyvnejších výborov Kongresu zaoberajúcich sa bankovníctvom, menou a bývaním — inými slovami, naším hospodárstvom. Nech sa za tie roky dialo čokoľvek, Proxmire bol pri tom.

V roku 1961 vznikla takzvaná „Dohoda o londýnskom zlatom poole“. Bola to neformálna dohoda, ktorú Kongres nikdy neschválil — opakujem, KONGRES JU NIKDY NESCHVÁLIL — a podľa nej začalo naše zlato prúdiť zo Spojených štátov v krvácaní, ktoré trvalo takmer sedem rokov. Jeden odvážny člen Snemovne reprezentantov, Frank Chelf z Kentucky, opakovane hovoril na pôde Kongresu o tom, čo sa deje s našim zlatom. V AUDIO LISTE č. 2 z júla 1975 som vám prečítal jeho čestné vyhlásenie pod prisahou o tajných zásielkach zlata z Fort Knox počas tých rokov. Varovné slová Franka Chelfa však v celom Kongrese úplne ignorovali a senátor William Proxmire bol medzi tými, ktorí boli prítomní — ale nevenovali im pozornosť! Preto by nás nemalo prekvapiť, ak narazíme na odpor senátora Proxmirea k vedeniu verejného vyšetrovania našich zlatých rezerv.

Už dávno sa zaplietol so zvláštnymi záujmami rockefellerovskej skupiny, ktorá následne potajomky odviezla naše zlato; a Proxmire bol v Kongrese, keď nám zlato vzali. Preto by ho mohli obviniť z pochybenia vo funkcii za to, že až doteraz zanedbal akékoľvek kroky na ochranu nášho zlata. Za týchto okolností môže Proxmire verejné vyšetrovanie chýbajúceho zlata vnímať ako „otvorenie Pandorinej skrinky“ pre seba. Ale, priatelia, nechceme Proxmireovu kožu, CHCEME JEHO POMOC. Je v najlepšom možnom postavení, aby ju poskytol — ak bude chcieť; a je tu náznak, že by ho možno bolo možné presvedčiť, aby konal.

Dňa 5. septembra môj priateľ pán Edward Durell napísal senátorovi Proxmireovi a naliehal, aby začal vyšetrovanie zásob zlata našej krajiny. Pán Durell to už urobil mnohokrát a zakaždým narazil na kamenný múr!! Tentoraz však, tentoraz, pán Durell písal po vašej záplave listov; a 11. septembra mu Proxmire poslal túto odpoveď, ktorú teraz citujem:

„Vážený pán Durell:

Dostal som váš list o nenahlásenej zásielke zlata z Fort Knox z roku 1965 a o možnosti, že sa mohli vyskytnúť podobné nenahlásené prípady. Hoci, ako viete, Spojené štáty už nepoužívajú zlatý štandard, chápem váš záujem o túto otázku. Už som požiadal generálneho inšpektora Ministerstva financií, aby vec preskúmal a poskytol mi úplnú správu. Vzhľadom na váš list však žiadam aj Ministerstvo spravodlivosti a Všeobecný účtovný úrad, aby preskúmali situáciu, ktorú opisujete. Všeobecný účtovný úrad je vyšetrovacím orgánom Kongresu Spojených štátov. Keď budem mať tieto informácie, budem môcť lepšie posúdiť, či sú opodstatnené ďalšie kroky.

S úctou, William Proxmire, predseda.“

Priatelia, stále je to ďaleko od súhlasu s tým, čo sme žiadali — teda s VEREJNÝM VYŠETROVANÍM Proxmireovým výborom — ale je to krok správnym smerom, takže je na nás, aby sme zdvojnásobili úsilie.

Musíme dať jasne najavo, že nás je veľa, že neodídeme, že sa neuspokojíme s ničím menším než verejným vyšetrovaním jeho výboru a že bude mať našu úplnú podporu. Preto vás naliehavo žiadam, aby ste senátora Proxmirea kontaktovali znova a získali na to všetkých ďalších ľudí, ktorých dokážete. A ak ste ochotní minúť niekoľko dolárov, naliehavo vás žiadam, aby ste tentoraz pre väčší účinok použili MAILGRAM. Stačí zavolať Western Union a poplatok vám pripočítajú k telefónnemu účtu. Dlhá správa nie je potrebná, ale navrhujem povedať senátorovi Proxmireovi, že chcete činy — nie iba upokojujúce formulárové listy. Povedzte mu, že chcete verejné kongresové vyšetrovanie našich zásob

zlata jeho výborom, ktorý na to má právomoc — nie ďalšie zakrývanie zo strany výkonnej moci; a zopakujte svoj prísľub pevnej podpory, ak otvorí vyšetrovanie, o ktoré žiadate.

Tento mesiac mám aj druhý návrh, ktorý vám podľa mňa bude dávať väčší zmysel po tom, čo poviem nasledujúce:

Tajná zásielka zlata z Fort Knox z 20. januára 1965 sa uskutočnila presne v deň, keď Lyndona Johnsona inaugurovali za prezidenta, ako som uviedol minulý mesiac; a teraz môžem odhaliť, priatelia, že táto zásielka neskončila v newyorskom skúšobnom úrade. Namiesto toho skončila na ranči v Mexiku, ktorý spoločne vlastnili prezident a pani Johnsonová!! Prezident Johnson navyše zariadil, aby Ministerstvo financií vydalo pani Johnsonovej osobitnú licenciu na obchodovanie so zlatými tehľami ako súkromnej osobe. Pritom vy ani ja sme vtedy nemohli ani vlastniť zlato, s výnimkou šperkov.

Dnešný škandál so zlatom vo Fort Knox bol pre tých, ktorí mali oči na videnie, predvídateľný už dávno. Slávny predpovedateľ burzového krachu z roku 1929 Roger Ward Babson jasne varoval pred tým, čo príde, ešte počas výstavby depozitára zlatých tehál vo Fort Knox. O jeho varovaniach vyšiel článok v Literary Digest z 29. augusta 1936. Článok opísal Babsonove námietky takto, citujem:

„Tým, že strýko Sam ukladá väčšinu amerického zlatého pokladu do ocelevej a betónovej pokladnice v horskej pevnosti vo Fort Knox v Kentucky, dáva priveľa vajec do jedného košíka.“

Spomenuli aj dve veľmi relevantné otázky, ktoré Babson položil:

(1) Nie je pravdepodobnosť vnútornej revolúcie v Spojených štátoch rovnaká ako pravdepodobnosť napadnutia cudzími krajinami? A

(2) Nie sú zlato a komodity oveľa bezpečnejšie rozdelené medzi milióny ľudí než uložené ruským spôsobom pod kontrolou politikov?

Článok citoval Babsona, ktorý burácal, citujem:

„Na získanie kontroly nad takmer polovicou celkových svetových zásob zlata stačí získať kontrolu nad Bielym domom. Kľúč od týchto veľkých trezorov visí na stene prezidentovej súkromnej pracovne.“

S týmito prorockými slovami pred 44 rokmi na pamäti vám teraz predkladám druhý návrh na tento mesiac: musíme využiť každú dostupnú cestu, aby sme začali upozorňovať ostatných, že okolo našich zlatých rezerv existujú otázky. Navrhujem preto napísať krátky list redaktorovi všetkých novín vo vašej oblasti, veľkých aj malých. Nesnažte sa povedať veľa, len otvorte myšlienku, že pri príprave na voľbu prezidenta by sme mali myslieť na naše zlaté rezervy. Tu je príklad toho, čo mám na mysli, aby ste mohli začať:

„LIST REDAKTOROVI:

Všetci prezidentskí kandidáti tento rok hovoria o našom problémovom hospodárstve starým, konvenčným spôsobom, ale konvenčné ekonomické lieky zrejme nezaberajú. Mohlo by to byť preto, že choroba nie je konvenčná??

V Kongrese sa teraz prerokúva návrh zákona HR-7874, ktorý má preskúmať pretrvávajúce chýry, že naše menové zlato na krytie dolára je vyčerpané alebo zmizlo. Ak je to tak, niet divu, že dolár sa zmenšuje a ceny zlata prudko rastú. Keď pôjdeme voliť, možno by sme mali pamätať na to, že ktokoľvek dostane náš hlas, bude mať kľúče od všetkého nášho zlata — teda ak ešte nejaké zostalo.“

Možno sa vám podarí dosiahnuť zverejnenie iba jedného listu alebo ani jedného; všetci spoločne však musíme svoje úsilie chápať ako rozsievanie semena. Mnohé naše listy redaktorom, rovnako ako

semená, padnú na neúrodnú pôdu; ak však uverejnia čo len jeden list, môže začať upozorňovať tisíce čitateľov novín. Preto to urobte teraz, prosím, priatelia. Nemáme čas nazvyš.

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas podať vám moje zhrnutie na poslednú chvíľu. V tomto AUDIO LISTE som sa pokúsil trochu jasnejšie ukázať spojenie medzi zlatom a vojnou. Naše vlastné zlato, ktoré nám ukradli, používajú na zatiahnutie vás aj mňa do vojny! Preto sa musíme sami zmocniť zlatej zbrane a obrátiť ju. Odhalením ŠKANDÁLU SO ZLATOM musíme viesť preventívnu vojnu — VOJNU PRAVDY — aby sme zabránili vojne rakiet, bômb, časticových zbraní a stretávajúcich sa armád.

To, čo sa stalo s raketou Titan-2, ktorá začiatkom tohto mesiaca vybuchla vo svojom sile, ilustruje, čo je v našej preventívnej vojne v stávke. Tajná bolševická vláda Spojených štátov premenila Titan-2 na zbraň súdneho dňa pre prvý úder proti Rusku; ale Titan-2 pri Damascuse v Arkansase sa sám stal obeťou ruského prvého úderu! Rusi teraz po prvý raz predviedli schopnosť svojich kozmosfér zničiť naše medzikontinentálne balistické rakety v ich silách. Deň za dňom sa čoraz viac približujeme k vypuknutiu totálnej termonukleárnej vojny!

Tajní vládcovia Spojených štátov aj vládcovia Ruska sa pustili do vlastných, samostatných a veľmi odlišných stratégií prvého úderu. Tunajší bolševici chcú dosiahnuť prvý úder proti Rusku, ktorý rozpúta totálnu vojnu. Rusi naopak chcú dosiahnuť opak. Chcú znemožniť totálnu vojnu zničením americkej schopnosti bojovať. A tak, priatelia, tunajší bolševici stále zápasia s prípravou jediného mohutného úderu proti Rusku, hoci Amerika bude zničená. Aby Rusi zabránili mohutnému americkému prvému úderu, vedú kampaň miestnych prvých úderov. Jeden deň vybuchne Mount St. Helens, iný deň vybuchne raketa Titan a v ďalší deň, ktorý môže prísť čoskoro, sa môže zdať, že veľké mesto vybuchuje v zdanlivo nemožnom zemetrasení.

Nech preťahovanie o prvý úder vyhrajú Rusi alebo tunajší bolševici, Amerika prehrá. A, priatelia, Amerika ste vy a ja, preto je na vás a na mne, aby sme bránili našu veľkú krajinu aj seba. Nikto iný to za nás neurobí, ale naši predkovia nám zanechali ÚSTAVU, ktorá nám dáva slobodu, moc a zodpovednosť túto úlohu vykonať; a ak to bude vôľa nášho Pána Ježiša Krista, uspejeme.

Pred dvoma mesiacmi som vám začal dávať svoje odpovede na otázku, ktorú mi mnohí z vás začali klásť: „Čo môžem urobiť?“ Mnohé veci, ktoré musíme urobiť, vyžadujú málo peňazí, ale čas, oddanosť a vytrvalosť. Napriek tomu si nesmieme nič nahovárať. Sloboda nie je vždy „zadarmo“. Výzva, ktorej čelíme dnes, nie je menšia než tá, ktorej čelili naši predkovia pred 200 rokmi; ak teda chceme v tomto zápase zvíťaziť, nemôžeme urobiť menej než oni. Ako to vyjadrili na záver Deklarácie nezávislosti:

„...s pevnou dôverou v ochranu Božej prozreteľnosti si navzájom sľubujeme svoje životy, svoj majetok a svoju posvätnú česť.“

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, toto bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému jednému z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.